

om ansættelsesbetingelser og i § 6, stk. 3, om prøve-tjeneste.

Det bemærkes, at der under områder for de i § 35, stk. 2, omhandlede aftaler kun vil høre spørgsmål, der ikke har konsekvenser for andre ministerier og ikke vedrører det i udkastets § 36 omtalte beløb til justering af lønninger m. v.

Opnås der ikke enighed ved sådanne lokale forhandlinger, vil parterne kunne begære behandlingen videreført ved forhandling mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og centralorganisationen, og sagen vil eventuelt kunne forelægges lønningsrådet, jfr. udkastets § 37.

Lokale forhandlinger mellem ministerier og organisationer vil endvidere kunne finde sted i forbindelse med udfyldning af den fælles beløbsramme, der er til rådighed ved generelle lønforhandlinger, jfr. udkastets § 36. Resultatet af disse forhandlinger indgår i de generelle forhandlinger.

I betænkningens kapitel 3, afsnit 3, er der givet en redegørelse for de forhandlingsregler, som er fastsat i lønnings- og pensionsloven af 1958, og de ændringer, som foreslås med hensyn til tjenestemændenes forhandlingsret.

Kommissionens forslag bygger på den opfattelse, at tjenestemændenes løn- og andre ansættelsesvilkår som hovedregel bør fastsættes ved aftale.

Fra denne hovedregel vil der være visse undtagelser, som er søgt afgrænset i lovudkastets § 35, stk. 3.

For det første er der en gruppe af spørgsmål, som afgøres ved lov eller afgøres af en administrativ myndighed i henhold til lov. Som eksempler på ansættelsesvilkår for tjenestemænd, der er afgjort ved lov, kan nævnes kravet i grundlovens § 27, stk. 1, om dansk indfødsret som forudsætning for ansættelse som tjenestemand og samme lovs bestemmelse i § 64 om, at dommere kun kan afsættes ved dom, samt en række bestemmelser om ansættelsesvilkår for tjenestemænd i retsplejeloven, lov om udenrigstjenesten og lov om embedsløgeværsets ordning.

Spørgsmål om tjenestemænds ansættelsesvilkår, der i henhold til lov afgøres af administrative myndigheder, omhandles i vidt omfang uden for lønnings- og pensionsloven, herunder også i de ovenfor nævnte love, der tillægger vedkommende minister eller andre myndigheder beføjelser til at træffe bestemmelser om forhold af denne art.

I udkastet til tjenestemandsløvslov er der ud fra tilsvarende overvejelser optaget en række bestemmelser, som tillægger ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen eller andre myndigheder kompetencen til at træffe afgørelse, således at forudgående forhandling med tjenestemændenes orga-

nisationer skal finde sted, jfr. udkastets § 38, stk. 1, men aftale ikke kan indgås.

For det andet vil der foruden de spørgsmål, der afgøres ved lov eller i henhold til lov, være en række forhold af administrativ art, som næppe vil kunne fastlægges ved aftale, selv om de i større eller mindre udstrækning berører tjenestemændenes ansættelsesvilkår. Der tænkes her navnlig på statsadministrationens opbygning og organisation og arbejdsopgavernes fordeling mellem de forskellige statsmyndigheder, men også spørgsmål om størrelsen af det statsansatte personale og dettes sammensætning må naturligt falde uden for aftaleområdet.

Den i § 35, stk. 3, foreslåede undtagelsesbestemmelse bør ikke være til hinder for, at de her omhandlede spørgsmål forhandles med tjenestemandsskemaorganisationerne, men forhandlingerne kan blot ikke resultere i aftaler i den betydning udtrykket her anvendes, da det typisk drejer sig om administrative spørgsmål, som må afgøres på vedkommende ministers ansvar.

Til § 36.

I udkastets § 36 er optaget de bestemmelser, som efter kommissionens forslag i betænkningens kapitel 3, afsnit 3, skal danne hovedgrundlaget for den fremtidige fastsættelse af tjenestemændenes løn- og andre ansættelsesvilkår. I princippet foreslås disse vilkår fastsat ved aftale, men i tilfælde af, at såvel lønskalaen som stillingernes klassificering ved den nye tjenestemandsløvs ikrafttræden optages som en del af loven, vil aftaler indgået i henhold til § 36 først få virkning for fremtidige ændringer af lønskalaen og klassificeringerne.

De i § 36 omhandlede aftaler angår tjenestemændenes almindelige lønvilkår m. v., og forhandlingerne herom må tage sigte dels på fastsættelsen af det samlede beløb til justeringer — opgjort enten som et kronebeløb eller som en procentdel af den samlede lønsum for de af forhandlingerne omfattede tjenestemandsgupper — og dels på anvendelsen af beløbet.

Resultater forhandlingerne i, at der mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og tjenestemændenes centralorganisationer slutes en aftale, må ministeren i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler sørge for bevillingsmæssig dækning for merudgifterne — om fornødent ved at søge tilslutning fra folketingets finansudvalg.

Opnås der ikke enighed mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og centralorganisationerne, har kommissionen fundet, at det ikke er tilstrækkeligt, som det nu er tilfældet efter lønnings- og pensionslovens § 88, at ministeren søger finansudvalgets tilslutning til justering af lønningerne.